

kort udtrykkes ved et tysk Sprichwort, som oversat paa Dansk lyder: Ro er den første Borgerpligt. En konservativ preussisk Regering udtalte som bekendt dette for mange Aar siden, og det gik som en Undertone igennem den højtærede Handelsministers Tale her: Det er godt, at der kan være Ro om Valutaen, og den indtraadte Ro har ogsaa sin væsentlige Del i, at der er større Stabilitet nu i vore Valutaforhold, og at de Bevægelser, der sker, dels ikke er stærke og voldsomme og dels gaar i den rigtige Retning. Ja, det er alt sammen saare rigtigt, men det er en af disse Erkendelser, som man først er naaet til nu, efter at man har lært Ansvar og dets Pligter og Vanskeligheder at kende. Der var ingen Ro om Valutaspørgsmaalet tidligere; der var en Larm og en Støj om det: naar Valutaen gik op, saa lød det, at nu gled Landet ned imod Afgrunden, ned imod en økonomisk Afgrund, og der lød mangfoldige Røster, ikke mindst fra det socialdemokratiske Parti, som i høj Grad blandede Politik ind i dette Spørgsmaal og tillagde den siddende Regering Skyld for, hvad der foregik paa Valutamarkedet. Ogsaa i den Henseende vil den højtærede Statsminister komme til at erfare en glædelig Forandring fra før til nu. Den højtærede Statsminister behøver ikke at være bange for, at hvis den fremmede Valuta paa ny skulde give sig til at foretage Spring opad, vi da fra Oppositionens Side — i alt Fald fra den Oppositionens Side, jeg repræsenterer — skulde proklamere, at nu er Landet i Vaade, og nu glider vi ned mod et økonomisk og finansielt Kaos. Heller ikke skal han behøve at risikere, at vi tillægger Ministeriet Skyld for saadanne Bevægelser i Valutakurserne. Sandt er det, at den mægtige Uro, der skabtes om Valutaspørgsmaalet, den Panik, som mange Udtalelser bar Vidne om, og den uforbeholdne Tilbøjelighed til at slaa politisk Kapital ud af Valutaspørgsmaalet har været en af de mest skadelige Faktorer med Hensyn til vor Valutas Udvikling. Intet kunde være mere skadeligt for vor Valutas Anseelse end det, som jeg har kaldt for den kolossale Selvbagtalelse, vi satte i Gang, denne overordentlige Tilbøjelighed til at oppuste alt, hvad der kunde være uheldigt, og til at fremstille det i det mørkeste og hæsligste Lys overfor Udlandet; intet kunde være skadeligere end hele dette Postyr, som skabtes om denne Sag. Nu vidste vi nok herhjemme, at meget af det havde kun politiske Aarsager eller var i alt Fald

væsentligt dikteret af politiske Hensyn. Det kunde man ikke vente, at der skulde være en lignende Forstaaelse af fra Udlandets Side. Det er ganske sikkert, at det i Udlandet paa urimelig Maade svækkede Tilliden til vor Krone. Det er ogsaa ganske sikkert, at det i Indlandet skabte en Panik, som nødvendigvis gav sig Udslag i højst uheldige Bevægelser, bl. a. i en begyndende Kapitalflugt. Derfor glæder det mig i høj Grad, at Regeringen nu er naaet til den Erkendelse, at Ro bør der være om dette Spørgsmaal. Det har altid været vor Opfattelse, at det skulde være saaledes, men vi naaede ad den tornefulde Erfarings Vej til den Erkendelse, at Ro blev der ikke om det, saa længe det var i saa høj Grad befængt med politiske Baciller, og det var en af Hovedgrundene til, at den afgaaede Regering besluttede sig til at gaa til Valg tidligere end oprindeligt tænkt, for om muligt at faa Valutaspørgsmaalet løst fra den politiske Kamp herhjemme og derigennem bidrage til at skabe Ro. Det viste sig ogsaa, at det var en hensigtsmæssig Foranstaltning, thi fra det Øjeblik indtraadte der virkelig en roligere Atmosfære.

Fra Venstres Side har vi altid stærkt fremhævet, at det ikke i første Række er Statsforanstaltninger, som kan holde vor Krone oppe, eller som kan forbedre dens Kurs. Vi har fra vor Side altid først og fremmest peget paa de naturlige Lægemidler, paa Sparsommeligheden, paa Arbejdet, paa Kapitaldannelsen. Det er efter min Overbevisning i højeste Grad skadeligt for vor Valuta, naar der kommer stærk Uro paa Arbejdsmarkedet, og naar vi kommer ind i store Arbejdsstandsninger. Det kan ikke nægtes, at der i den sidste Tid har været forskellige Symptomer i den Retning. Det vilde være ønskeligt, om Regeringen vilde anvende al den Indflydelse, den sidder inde med, paa at skabe mere Ro paa dette Omraade, end der har været i de sidste Uger, og se, om de truende Konflikter kunde undgaas. Thi det er ganske sikkert, at ogsaa dette er en væsentlig og vigtig Valutaforanstaltning. Det er ogsaa sikkert, at er der noget, vi trænger til her i Landet for at hæve vor økonomiske Standard og ikke mindst for at hæve vor Valuta, er det en forøget Kapitaldannelselse, og Hensynet til denne Kapitaldannelselse, mod hvilken Regeringens Forslag om en Formueafgift, som jeg senere kommer til, er et saa afgjort Slag, er Hovedgrunden til, at vi fra vort Partis Side vil modsætte os dette Lovforslag.